

الله أكْبَرُ

د بسټو حقوق
د منبر له لوري

د کتاب ځانګړه تیاوې:

د کتاب نوم: د بسحۇ حقوق د منبر له لوري.

تأليف: د ارشاد، حج او اوقافو وزارت د خپرني او د اسلامي علومو د مطالعاتو ریاست.

روستنى کتنه: شیخ فریدالله از هري

خپروندي: د ارشاد، حج او اوقافو وزارت د خپرني او د اسلامي علومو د مطالعاتو ریاست

کمپوز: بنايسته ګل "قيس نبی زاده"

د چاپ وار: لوړۍ حل

د چاپ کال: (۱۳۹۹) هجري لمريز کال.

د چاپ شمېره: (۳۵۰۰) توكه.

د چاپ لګښت: د ملي قطعنامي د عملی پلان (۱۳۲۵) (د سولې او امنیت بسحې)

ځانګړې بودیجې خخه، د جندر آمریت په همغږې

د چاپ ئای: د دارالاسلام مطبعه، کابل.

ایمیل آدرس: islamicresearch@mohia.gov.af

آدرس: شهرنو کابل افغانستان

ټول حقوق او امتیازات د خپروندي لپاره محفوظ دي

فهرست (لړ لیک)

عنوان	
عنوان	مخ
تقریظ	۱
سریزه	۵

په اسلام کې د مسلمانی بنجھی منزلت او مرتبه

بنجھه په اسلام کې خه حیثیت او مرتبه لري؟	۱۳
د بنجھی احترام د مور په توګه	۲۶
د لور په توګه د بنجھی عزت	۳۲
د مانديني په توګه د بنجھی تکريم	۳۸

د بنجھو تعليم او تحصيل د اسلام له نظره

د علم فضیلت د قرآن کریم له نظره	۴۵
د نبوی احادینو په رنا کې د علم فضیلت	۴۷
بنجھو ته دعا تعليم	۵۴
د بنجھو پوبنتنې د دوي د دین په اړوند	۵۵
د دیني او علمي مسايلو په اړوند د بنجھو پوبنتنه	۵۶
بنجھی دنارينه وو په خير باید علم نشر او خورکړي	۵۷
د نارينه لخوا بنجھو ته د وعظ او تعليم حکم	۵۸
د بنجھو ليکنه او دم دعا	۶۰
د بنجھو د تعليم او تحصيل ضرورت	۶۰
د بنجھو د تحصيل اصول	۶۱
په افغانستان کې د بنجھو د تعليم او تحصيل پرمهاں حقوقی موانع او دهفي بدې	۶۲
د اسلامي تعاليمو په رنا کې د بنجھو د تحصيل او تعليم اهداف په لاندې ډول دي	۶۳
د بنجھو لپاره د عصری او دنيوي علوموزده کړي حکم	۶۴

د بسخی حقوق او د بسخو په وړاندې د تاوتریخوالي حرمت

۶۹	په لغت کې د حقتعريف.
۷۰	د حق اصطلاحي تعريف .....
۷۲	د بسخو د حقوقو تاریخي لړید .....
۷۴	د اسلام نه مخکى د بسخو وضعیت .....
۷۶	د بسخو حالت د اسلام خلیدونه وروسته .....
۸۲	د نارینه او بسخی د میراث تفاوت په اړه یو اشکال .....
۹۰	د بسخو په بدوم کې ورکول .....
۹۴	د بسخو د حقوقو په اړه ستونزی .....
۹۵	د حل لاري .....
۹۶	پایله .....

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

وزير فضيلتماب محترم محمد قاسم "حليمي" تقریظ

الحمد لله الذي أرشدنا بقوله: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيهِ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}. (النحل: ٩٧) والصلاه والسلام
على سيدنا محمد الذي قال: (استوصوا بالنساء خيرا).
(متفق عليه) و على الله وأصحابه أجمعين.

وبعد !

نارينه او بنخينه دواره د انساني تولني اساس او
بنستي دی، نو بنخې د تولني نيمه برخه جوروی
بلکې لدینه هم زياته، د بسخو فضائل او غوره والى
په ڏبرو آياتونو، احاديثو او سلف صالحينو په
اقوالو کې شتون لري، په بسخو کې د مریم بنت

عمران، آسیا د فرعون میرمن، خدیجه الكبری، بی
بی عائشه صدیقه او نوری امهات المؤمنین،
فاطمة الزهراء او داسی نوری بی بیانی رضوان الله
تعالی علیهن اجمعین - په خیر بسخی شتون لري.

بسخی د تولنی ھیری حیاناکې او د خپلو حقوقو لاس
ته راولو ضعیف قشر دی، چې ھیرو وختونو کې د
دوی حقه حقوق د گنھو وکھو او افرادو له لوري کله د
پلرونو، کله د وروپو، کله د خپل او خپلوانو او کله
د نورو چارواکو او زورمندانو له طرفه په ھول ھول
طريقو او بهانو سره له نظر غورزیبی او حال داچې
بسخی د اسلام مقدس دین کې ستر مقام او لوره
مرتبه لري، نو اړینه وه چې د دوی د حقوقو تر لاسه
کولو په اړوند لازمې کړنې ترسره شي نو بايد پدې
ھکله ھول ھول لیکنې، مقالې، رسالې او مختلفې
برنامې جوړي شي ترڅو بسخینه جنس د خپلو حقوقو
څخه په بصیرت کې شي او نور عام وګړي هم د دوی

اروند حقوقو نه خه پوهاوی تر لاسه کري او د دغه
مهربان قشر حقوقو لاسته راورنه وشي، چي لله
الحمد په دي كتاب (د بسخو حقوق د منبر له لوري)
کي په بنه تفصيل سره ذكر شوي.

نو د دي كتاب چاپ او خپرول د ديني او روحاني
تولني او همدارنگه دعامو وکرو د روزني او تزكيي
په موخه او د يو سالم عاقل نسل د روزلو لپاره او
بالخصوص پدي حساسو شرائطو کي چي کلتوري
او مادي يرغل انسانيت تهديدوي، نو د دغه كتاب
په خير كتابونه زه د تولني لپاره ارتيا او يو ربتنى
ضرورت بولم.

د مبالغې پرته د خيرني او اسلامي علومود
مطالعاتو رياست تصميم په تأليف د دغه كتاب
باندي چي (د منبر له لوري د بسخو حقوق) په هکله
يوه بنه بيلىگه ده چي د بسخو حقوق يې په بنه توګه

د اسلامي ارشاداتو پە رىنا كې واضح كړي دى د
څيرنې او اسلامي علومو مطالعاتو ریاست رئيس
او د دې ریاست د دې پارلیمنتیونو مسؤولینو او
د ټولو مسلکي کارشناسانو كوبىنىونه د ستايىنې او
تقدیر وردي.

پە اخر كې د الله پاك جل جلاله خخه پە ډير اخلاص
د دوي لپاره د لازياتو علمي خدمتونو او د
ظرفیتونو د لورپیا غوبىتنە كوم.

وما ذالك على الله بعزيز

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت وزیر

محمد قاسم "حليمي"

کابل شهرنو، وبى ۱۳۹۹

د خېرپىي او اسلامي علومو د مطالعاتو ریاست سریزه

الحمد لله الذي قال في محكم كتابه: {يَهْبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا وَيَهْبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَأَوْ يُزَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ}. (الشورى: ٤٩-٥٠) والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

واما بعد:

د الله پاك په فضل سره د موبۇ تولنە بشپىرە اسلامي او په خپل اسلامي مقدس دين باندي په هر دول شرائطو كې محكمىي منگلى لگولى دى او كله چې د خپلو امامانو علماؤ، روحانيونو خخە د منبر او محراب د لارى ديني مسائل او احكام واوري - ان شاء الله - هغە به په تولنە كې ڈير ژر په عملى بنه

شتون پیداکړي، بناءً دې دغه کتاب (د بسخو حقوق
د منبر له لوري) محتوي چې د بسخو حقوقو په اړوند
ليکل شوی، په ټولنه کې به ډېر ژر مثبت او مؤثر
تغییر راولي او بنځي به هغه خپل شرعی حقوق چې
د دوى عزت، وقار او قدر پکې رانګښتل شوی
دې، وپیژني او غوبښته یې هم کولای شي او د هغو
تس په نامه حقوقو چې په حقیقت کې د بسخو آبرو،
عزت، وقار او قدر له منځه وړي او د دې پرڅای
دوى ته ذلت، سپکاوی او تحقیر ورکوي، خخه به
حائونه وساتي.

للہ الحمد د افغانستان اسلامي جمهوریت د ارشاد،
حج او اوقافو وزارت د خیرنې او د اسلامي علومو
د مطالعاتو ریاست د خپلو علمي او خیرنې
خدمتونو په درشل کې د خطیبانو، ائمه وو او
واعظینو لپاره د اسلامي شریعت سپېڅلې
احکامو، اسلامي ارزښتونو، عام اسلامي معارف

او فرهنگ په هکله گن مهم، مفید او هر دول
تألیفات چاپ او نشر کړه ترڅو د موږ ګران ھیوادوال
د خپل د دین اړوند چارو څخه با خبره اوسي، دغه
تګلاره به د موږ په ټولنه کې - إن شاء الله - د پام وړ
تغییر راولي او له دې لاري به موږ ديني علماء د
دین د خپرولو په اړوند خپل ديني مسؤوليت هم
اداکړو او په پای کې به نیکمرغۍ او پوهاوی رامنځ
ته شي دا حکه چې هره جامعه دعلم، پوهې په رنا
کې سوکالی، ترقۍ، پرمختګ، سعادت او نیک
بختي ته رسیږي.

نو ليکني، تأليفات، تصانيف او ټولې علمي
برنامي د ټولني د پوهې کچه لورووي او د دې آيت
صدق يې گرځوي: {يرفع الله الذين امنوا منكم والذين
اتوا العلم درجات} (المجادلة: ٥٨). د تاسو څخه هغه کسان
چې ايمان لري او هغه کسان چې پوهه ورکړل شوی

دی الله پاک یې په درجو سره پورته کوي. نو دغه
سې علمي ليکنې به موږ ته لوروالي او پوهه را په
برخه کوي.

په پای کې د الله تعالى خخه خپلو ټولو همکارانو
او د دیپارتمنتو آمرینو ته د لازیات علمي، خیرپني
او تحقیقی خدمتونو غونښتونکی یم او الله پاک دې
د دوی کوبنښونه او زیارونه په خپل دربارکې قبول
کړي. **إذ إِنَّهُ قَابِلٌ لِّتَوْبَةٍ وَّ مَجِيبٌ لِّدُعَوَاتٍ**.

محمد شریف ریاطی درانی

د خیرپني او اسلامي علومو د مطالعاتو رئيس

کابل، شهرنو، وږي، ۱۳۹۹

په اسلام کي د مسلماني بخوي منزلت او مرتبه

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد
الأئباء والمرسلين محمد و على آله و صحبه
أجمعين.

اما بعد: فقد قال الله سبحانه و تعالى في محكم
كتابه، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، بسم الله
الرحمن الرحيم:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَّقِيبًا) ^١

په اسلامي تولنه کي د بخوي حقوقه او مرتبه يو
داسي بحث دي چي او سمهال نړدي په تولو اسلامي

^١- د النساء سورة ١ آيت.

هيوادونو او د نړۍ په کچه په بيلابيلو درجو مطرح
دی، د اسلام د بنمنان په اسلامي هيوادونو او د
مسلمانانو په کورنيو کې د شته دودونو او تعاملاتو
په استناد چې د بسخو په وړاندې ترسره کېږي لکه:
د ميراث نه ورکول، د بسخو پلورل، تحصيل او
تعليم خخه محرومول، د کورنه بهرکار سياسي او
اقتصادي فعاليت، او لسگونو نورو مسألو په خير
چې پکې په يو ډول د بسخې حقوق او حیثیت تر پنسو
لاندې کېږي او د بسخې انسان والي له پامه غورڅول
کېږي، ته ګوته نيسې او هغه د اسلامي احکامو او
شرعی قوانینو نه راولار ګنې پداسي حال کې چې
کچبرې په ربنتيا خیرنه وشي جوته به شي چې د
بسخو حقوق تر پنسو لاندې کېدل او د هغوي په
وراندې تاوتریخوالی چې ترسره کېږي د اسلام نه
سرچښنه نه اخلي بلکه ربښه یې د قومي او قبیلوي
رواجونو او دودونو پوري نښتې ده، چې خلک یې د

ناپوهی لامله د اسلامي احکامو او شریعت پوری تری.

زمونې په هیواد کې داسې کسان او دلې شته چې د
دبمنانو په ویناؤ او ليکنو په منلو سره دغه ویناوي
رواجوي او د اسلام مقدس دين او خوب پیغمبر
تورنوي چې گواکې د بسخو حقوق تر پنسو لاندې
کوي.

یوه د مصرف خخه ډکه پروسه چې د یو نيمې
لسیزی په ترڅ کې دوده او پریمانه پانګه پري
لبیدلې، بسخو ته د حقوقنو ورکول د هغوی په
وراندې د تاوتریخوالی په ضد مبارزه ده دغه
پروگرام د زیاتو مصروفونو او هر اړخیزه هڅو سره،
سره مثبته نتیجه نده ورکړي، نه یوازي د بسخو په
وراندې تاوتریخوالی کمبنت ندی کړی بلکه
زیاتوالی یې میندلی ځکه پدې درې وروستیو
کلونو کې د باندېو کليو او ولايتونو نه د بسخو په

وراندي د تاوتریخوالی بوګنوونکي خبرونه اورو،
ددې رپوټونو نتيجي دليل دا دې چې د بسخو په
وراندي د تاوتریخوالی په ضد مبارزي پروګرام په
افغانستان کې اصولا په غلط بنست طراحی او پرمخ
بيول کېږي، دغه پروګرامونه چې اکثرا د مشکوکو
تمویل کوونکو لخوا طرح او پلي کېږي ددې پرځای
چې د خشونت په لاملونو او انگيزو سره مقابله
وکړي د بسخو د حقوقو او مرتبې په هکله په اسلامي
احکامو حمله کوي او په حقیقت کې د بسخو په
وراندي د تاوتریخوالی په ضد تر سرلیک لادې د
شریعت په وراندي مبارزه کوي.

د دې لپاره چې زمونې مسلمان ورونه په اسلام کې د
بسخو منزلت او مرتبې نه خبر شي او د اسلام د
مخالفينو تورونه خرګند شي د نن ورځې د خطبې
موضوع مو په اسلام کې د بسخو مرتبې ته ځانګړې

کړې تر خو جوته شي چې آیا په ربنتيا په اسلام کې
د بَسْحُو مرتبه او حقوق له پامه غورخول شي او کنه؟

۱- بَسْحُه په اسلام کې خه حیثیت او مرتبه لري؟

بَسْحُه په اسلام کې د نارینه اصلی خور ده چې ورسره
په انسان والي، انساني کرامت کې پرته د ډير لږ
کمبنته شريکه ده او دواړه د الهي تکلیف د خطاب
ورپتیا کې یو شان دي. اسلام په وضاحت سره
اعلاموي چې بَسْحُه او نارینه په اصل پیداينښت،
بشری عامو خصوصیاتو، تکاليفو او مسئولیتونو
په تحمل په جزا او سزا کې سره یو دي.

قرآنکريم پدي اړه فرمایي: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا).^۱

^۱- النساء سورت: ۱ آيت.

ڇباره: اى خلکو! د خپل پالونکي له (غصى) نه ئان وساتئ هغه پالونکي مو چې تاسې يې د یو انسان نه پيدا کړي بيايې د هغه بسخه د هغه له ډلي پيدا کړه او د دغو دوو څخه يې (د Ҳمکي پرمخ) پريمانه نارينه او بنځينه خپاره کړل او د هغه پالونکي له (غصى) ئان وساتئ چې یو بل ته پري قسم ورکوي او د دينه بيره وکړئ چې د خپلولي اړيکي وشلوئ (اوسله رحمي له پامه وغورخوي) ټکه بيشكه اللہ جل جلاله ستاسو خارونکي دی (او ستاسو کړه وړه د هغه له سترګو پتنه دي).

کله چې اللہ جل جلاله خلک نارينه او بنځي د یو نفس نه پيدا کړل بيايې ددي نفس نه د هغه جفت پيدا کړ ترڅو پوره شي بيايې ددي یوه نه بشري کورني زيات نارينه او بنځينه پيدا کړل چې ټول د یو پالونکي بندگان، د یو مور او پلار اولاد دي، د همدي لامله د آدم عليه السلام اولاد نارينه او

بنخينه د بشري اخوت پيوند را تول کړي دي. دي
قرآنی نص ته په کتو نارينه د بسخي ورور بسخه د
نارينه خور ده، پېغمبر عليه السلام پدي هکله
فرمایي: (إِنَّمَا النَّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ) .^۱ (بيشكه
بسخي د نارينه وو به مثل دي).

اسلام په شرعی تکلیفونو، دینداري، عبادت کې
بسخه او نر سره مساوي گئي، قرآن کریم پدي هکله
فرمایي: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالخَاطِعِينَ وَالخَاطِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا).^۲

^۱- سنن أبي داود حديث: ۲۳۶.

^۲- د الأحزاب سورت: ۳۵ آيت.

ترجمه: مسلمانان نارينه او بنخينه مسلماني، نارينه مؤمنان، بنخينه مؤمناني، د الله د فرمان منونکي نارينه او بنخينه، ربنتيني نارينه او بنخينه، زغم لرونکي نارينه او بنخينه، متواضع نارينه او بنخينه، صدقه کوونکي نارينه او بنخينه روزه تي نارينه او بنخينه پاكلمني نارينه او بنخينه، الله زييات يادونکي نارينه او بنخينه الله جل جلاله دغو تولو ته ببننه کوي او ستره جزا يي ورته چمتو کري. همدا شان اسلام بنسخه او نر د اطاعت په جزا کي او د گناه په سزا کي يو شان گرحولي پدي معنا چې د نارينه حسنات د نارينه توب لامله يې نه زيatisبي همدارنګه د بنځي حسنات د بنځي توب لامله کمبنت نه مني.

نو کله چې نارينه يا بنخه کومه گناه وکړي د دواره سزا يو شان ده يعني د بنځي والي له مخه نه زيatisبي همداشان د نارينه سزا د نارينتوب له امله

كمېت نە مومى، اللە تعالىٰ فرمایي: (وَالسَّارِقُ
وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيهِمَا)^۱

معنا: دغله نارينه او بىخىنە غلى لاس د هغە كېنى
پە سزا ئەكىپىچى ترسره كېرى دە د مجازات پە دول
پىرى كۆئى. همداشان اللە جل جلالە د توبى سورت پە
(۷۱) آيت كې نر او بىخە پە خپلو اساسى،
اجتماعى مسئولىتىنونو ترسره كولو كې يوشان
اعلان كېرى او فرمایي: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءِ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقْيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَةَ وَيُطْبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
سَيِّرْ حَمْمُمُ اللَّهُ).^۲

ترجمە: مؤمن نارينه او بىخى ئىينى د ئىينى نورو
دوستان او مرستى دياندى، يوبىل بىنه كارتە رابلى
او بد كارنه يې راستنوي او لمونخ خنگە چې شايىپى

^۱- د المائدى سourt: ۳۸ آيت.

^۲- د التوبە سourt: ۷۱ آيت.

اداء کوي، زکات و رکوي، او د الله او د هغه د
پيغمبر فرمان وري، دوي هغه کسان دي چي ڌير ڙر
به الله جل جلاله په خپل رحمت کي راونغاري. د آدم
عليه السلام په کپسه کي گورو چي الهي تکليف
آدم او د هغه مانديني حوا ته يو شان متوجه دی لکه
چي فرمایي: (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا
مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ). ^۱

ڇباره: مو ويل اي آدمه! د خپلي مانديني سره په
جنت کي هستو گن شه او د هغه د (پريمانه او خوربو
نعمتو نو) نه هر خه او هر خاي کي چي غوارئ
خوشحاله او آرامه و خورئ خودغي ونبي ته مه نزدي
کېږي او خوراك تري مه کوي، ھکه (که د اسي مو
وکړل) ظالمانه به وي.

^۱- د البقرى سورت: ٣٥ آيت.

د پام ور جالبه نقطه پدي کپسه کي دا ده چې قرآن
کريم د تورات په خلاف د آدم عليه السلام غوليدنه
شيطان پوري تري، نه د حوا پوري لکه چې فرمایي:
(فَأَزَّلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ)^۱

ترجمه: خو شيطان دواره وغلول او هغوي يې د هغه
حایه چې پکي وول وویستل.

همدارنگه د قرآن په کپسه کي دادی چې حواء
داسي نده چې په يوازي سر يې د ممنوعه وني نه
وخورل او نه هغه ددي کار پيلونکي ده بلکه خطدا د
دواره (آدم او حواء) خخه ترسره کېږي همدا شان
دواره پښيمانه او توبه ګار کېږي لکه چې الله جل
جلاله فرمایي: (قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنَّ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا
وَتَرَحَّمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ).^۲

^۱- د البقرى سورت: ۳۶ آيت.

^۲- د الأعراف سورت: ۲۳ آيت.

ڇباره: (آدم او بىخىپى يې (د الله پە لور د دعا لاس
پورته او) وى ويل: پالونكىپە! مونبىستا پە نافرمانى
كولو سره) پە خپل چان تىرى كىرى نو كە بىنسە راتە
ونكىرى) او رحم را باندى ونكىرى زيان كۈونكۈ خخە
بە يو.

پە ئىينى قرآنى آيتونو كې پە اساسى ڈول خطا خپلە
آدم عليه السلام پورى ترل شوى لكە چى فرمائى:
(وَنَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَيْ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزَمًا)^١
ترجمە: مونبىلە دى خخە مىخكىي آدم عليه السلام تە
امر كىرى ؤ، خو هغە هىر كې او موبىپە هغە كې
تصميم ونه موندە.

(فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدْلُكَ عَلَى شَجَرَةِ
الْخَلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلِى فَأَكَلَاهُ مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى).^٢

^١- د طە سورت: ١١٥ آيت.

^٢- د طە سورت: ١٢١-١٢٠ آيتونە.

ڇباره: بیا شیطان (چل او دوکه پیل کره او آدم) ته
یې وسوسه واچوله (او ورته یې) وویل: آیا تاته
تلپاتی ونه او فنا نه منونکي پاچایي دروبنیم?
(کچپري دغه منع شوي وني نه خه و xorی نونه مری
او تلپاتی کېږي) په پاي کي دواړه کسانو تري
و خواره (اوجنتي جامي یې د بدن څخه لري شوي او)
خپل عورت یې ولیده چې تردغه مهاله تري پتؤ او
پیل یې وکړ د جنت د ونو پانې یې پر خپل ځان تاو
او ونبولي آدم عليه السلام د خپل رب نافرمانی
وکړه او له سمی لارې څخه واوبنت.

همעה شان چې: توبه یوازي آدم پوري تړل شوي: (ثُمَّ
اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ)^۱

معنا: بیا د هغه پالونکي هغه (د پیغمبری، لپاره
غوره کړ او توبه یې ومنله او د اعتذار او استغفار
په لون و هخول ټول یاد شوي آيتونه پدي نكتې

^۱- د طه سورت: ۱۲۲ آيت.

دللت کوي چې د حواء او آدم کېسه کې د گناه کولو
کې نارينه اصل او بسخه ورپسى ده. نو د همدي لامله
بسخه په اسلام کې د بشري گناه لو مری مسئوله او د
آدم د اغوا او د جنت نه د شرلو لامل ندی لکه چې
يهود او نصارى عقیده لري.

بالغرض که ومنو چې حواء د هغه لامل وه بياهم د
دغې گناه د پايلو مسئوليت د حواء پرته د بل چا پر
غاره نده پدي مينځ کې د حواء لور ګاني (بسخه) د
حوا گناه ورلو خخه بريي دي، حکه الله پاك فرمائي:
(ولا تزد وازدة وزر أخرى)^۱ ژباره: هیڅ کوم نفس د بل
نفس گناه په غاره نه اخلي.

د اسلام سپييخلی دين انسان مكرم اعلام کړي او د
هغه دغوره والي معياري ټقوى او صالح عمل
ګرځولي لکه چې فرمائي: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ

^۱- النحل سورت: ۳۵ آيت.

ذَكَرٌ وَأَنْشَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ أَتْقَانُكُمْ). ^۱

ڇباره: اى خلکو! مونپ تاسي د یو سڀي او بنـئـي (د آدم او حوا خـخـه) پـيدـا کـړـي يـاستـ او تـاسـي مو قـبـيلـه قـبـيلـه تـبـرـ، تـبـرـ گـرـحـولي يـاستـ تـرـخـوـ یـوـ بـلـ وـ پـيـڻـيـ (او هـرـ خـوـکـ پـهـ دـاخـلـيـ اوـ بهـرنـيـ توـپـيرـ اوـ چـانـگـړـيـ خـصـوصـيـتـ سـرهـ دـ بـلـ خـخـهـ مشـخـصـ شـيـ اوـ دـ ټـولـنـيـ پـهـ جـورـپـنـتـ کـېـ چـانـگـړـيـ اـغـيـزـ وـلـريـ) بـيـشـکـهـ تـاسـوـ کـېـ غـورـهـ دـ اللـهـ پـهـ وـرـانـدـيـ دـيرـ مـتقـىـ ستـاسـوـ دـيـ.

دـغـهـ دـوـهـ آـيـتوـنـهـ پـهـ زـغـرـدـهـ دـلـلـتـ کـويـ چـيـ :ـ دـ اـنـسانـ دـواـرـهـ بـرـخـيـ (ـنـرـ اوـ بـنـئـهـ) دـ اللـهـ پـهـ کـتـابـ اوـ دـينـ کـېـ مـکـرمـيـ دـيـ، بـيـ لـدىـ چـيـ دـ ذـکـورـتـ اوـ انـوـثـتـ توـپـيرـ دـ دـغـهـ الـھـيـ تـکـرـيمـ پـهـ زـيـاتـوـالـيـ اوـ کـمـبـيـتـ کـېـ اـغـيـزـ وـلـريـ دـغـلـتـهـ دـ چـيـ گـورـوـ چـيـ پـهـ اـسـلامـ کـېـ اـنسـانـيـ

^۱- دـ الحـجرـاتـ سـورـتـ: ۱۳ـ آـيـتـ.

ارزښت د بسخې د مؤنث والي په خاطر کمنیت ندي
موندلی.

بلکه اسلام د بسخې مونث والي تقدیر کړي او هغه
يې د نارينه پوره کوونکې عنصر ګنلۍ په همغه شان
چې نارينه د بسخې پوره کوونکې دی. نو بسخه او
نارينه د اسلام له لړلیده یو د بل دنسمن ندي او نه
هم یو د بل ضد او رقیب دی بلکې د انسان
شخصیت او نوعی په تکمیل یو د بل مرستندویه
دی.

په اسلام کې، بسخه په ټولو حالاتو کې مور وي که
خور او لور محترم او مکرم انسان دی ئکه بسخه د
بشریت نیمه ټولنه ده داسې نیمايی چې د ټولنې په
ژوند کې خورا اغیز لري، ئکه بسخه لوړنې
مدرسه ده چې بشري نسلو ته پکې جوړیږي او
کوچنیان، تنکي ټوانان پکې پالل کېږي، ټول
پوهیږو چې کوم خه چې ماشوم د مور خخه زده کوي

د هغې نه د بىلگىپ اخستو سره د هيوا د راتلونكىپ
او د ملت او تولنى برخلىك تاکي.

بسخه د داسى موجود خخه عبارت دى چې د سېرى په
ژوند د اهمىت نه ډک تاثير لري، حکه بسخه د هغه
ماندىنه ده يعنى د روح د تسکپن او محبت توښه ده
او دخاوند مرستندويه ده د ژوند د ادارې په سمون
کې بسخه داسې زړه سواندى مور ده چې که د نړۍ
ټول سریان سره لاس ورکړي هیڅکله د هغى دنده د
مور په توګه ترسره کولاني نشي، د بسخې پرته
کوچنيان نه نازول کېږي، او نسلونه پالنه نه ويني،
بسخه د نارينه مهربانه لور يا زړه سوا ندي خور ده.
د الله جل جلاله د مطلق عدالت يوه بىلگه داده چې
د بشر دغرو تر مينځ د غوره والي ډګر يې کسبې او
اختياري کړي.

نه قصدي او اجبارى پدې ډول چې د انسان لاس
پکې کوم نقش نلري لکه ذكورت او انوثت، رنگ،

نژاد، قوم، نسب، او قبیله ھکه دا ټول اجباري
کارونه دي چې د انسان لاس د هغو په راوستو او
لري کولو کې کوم تاثير نلري نو یاد شوي کارونه
عقلاء او شرعا د انسانانو تر مينځ د غوره والي
معيار کبدای نشي، ھکه ډيرې صالحې، خير
غوبستونکې هوښيارې بسخې په ډيرو ناپوهو،
فاسقو، بد مرغونارينه و باندي غوره والي او
فضيلت لري، بسخه په کورني او ټولنه کې اکثرا د
درې ځانګړو حیثیتونو په درلودو سره حضور لري
چې هر یو یې د اسلام له نظره محترم او مکرم دي د
لاتوضیح لپاره غواړو د بسخې مرتبه موروالي،
لوروالي او بسخه والي ته په پاملنۍ وڅیرو:

۲- د بسخې احترام د مور په توګه: د بشر په تاريخ
کې هیڅ داسي نظام او دین ندی لیدل شوي چې د
اسلام په کچه یې د بسخې احترام یې د مور په حیث
کړی وي او مقام یې ورته پورته وړی وي، په اسلام

كې د مور د تکريم په اړه کلکې سپارښتنی راغلي
دي چې مورته احترام، د الله د عبادت او په توحید
ایمان په کتار کې راوستل شوي او د مور سره
بنيگنه د دین د واجباتو په ډله کې توصیه شوي
دي، په اسلام کې د مور حقوقه هغو کړا وونو ته په
كتو چې د حمل، زيربون، شيدو ورکولو، روزلود
ماشوم په مهال يې ګالي د پلار د حق څخه موکد ده
او په تکراری ډول د قرآن کريم په خو آيتونو کې ذكر
شوي تر خود اولادونو په ذهن کې دغه حقیقت
بنستیز شي چې د مور حقوقه د حقوق الله نه
وروسته د حقوقو په سرکې راخېي چې يو انسان يې
پربل لرى لکه چې الله جل جلاله فرمایي: (وَوَصَّيْنَا
إِنَسَانَ بِوَالدَّيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهُنَّا عَلَىٰ وَهُنِّيَّ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ).^۱

^۱- د لقمان سورت: ۱۴ آيت.

ترجمه: مونږ انسان ته د هغه د پلار او مور په اره سپارښت کړي (چې د هغوی په حق کې نیک اوسي او نیکې ورسه وکړي) خصوصا مور ځکه چې: مور هغه په ګډه کې ساتلى او هر مهال په تاند ضعف او کمزوري، اخته شوي، د شیدو خورلو پای یې دوه کاله ده او (پدی دوو کلونو کې هم شېدې يعني د مور د بدن زوبنا خبېي مور پدې ۳۰ میاشتنی موده د حمل او شېدو خورلو کې ډير اړین خدمتونه او ستري سربنندني وړاندې کوي، نو ئمونږ توصيه انسان ته داده چې) ځما او هم د خپل مور او پلار منونکې اوسي! او پوه شه! چې په پای کې بیاځلی راتګ ځما په لور دی (او بسو خلکوته جزا او بدرو خلکو ته سزا ورکوم).

په صحيح حدیث کې راغلي دي: (جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم يسأله: من أحق الناس بحسن صحابتي؟

قال أمك قال: ثم من؟ قال: أمك قال: ثم من؟ قال: أمك
قال: ثم من؟ قال: أبوك).^۱

ترجمه: يو سري پيغمبر عليه السلام ته راغى وي
پونسته چې حما د ډير نبه ملګر تيا وړ خوک دی؟
پيغمبر عليه السلام وفرمايل: مور دی، هغه سري و
پونست: بيا خوک؟ وي فرمایل: مور دی، وي ويل:
بيا خوک؟ هغه حضرت وفرمايل: مور دی، وي ويل:
بيا خوک؟ وي ويل پلار دی.

همدا شان روایت شوی : (أن رجلاً كان بالطواف حاملاً
أمه يطوف بها فسأل النبي صلى الله عليه وسلم هل أديت
حقها؟ قال (لا) ولا بزفرة واحدة) أي من زرات الطلق
والوضع و نحوها).^۲

^۱- متفق عليه.

^۲- مسنـد البـزار، حـديث: ٤٣٨٠.

ڦباره: يو سڀي خپل مور په شاڪري طواف يې
ورکاوه د ڪعبي چارپير نود پيغمبر عليه السلام نه
يې پونستنه وکره آيا د هغى حق مى ادا کري؟
پيغمبر عليه السلام وفرمايل: نه آن چې د يو
چېغى د هغى هم يعني د اولاد د زيردون په مهال د
مور د چېغو د يو چېغى حق هم په بل حديث کې
راغلي چې: (جاء رجل إلى النبي فقال يا رسول الله
أردت أن أغزو وقد جئت أستشيرك فقال: هل لك من أم؟

قال: نعم! قال: فالزمهما فان الجنة عند رجليهما). ^۱

ترجمه: يو سڀي پيغمبر عليه السلام ته راغى وي
ويل: يا رسول الله غوارم په جهاد کې گهون وکرم،
راغلم ترڅو پدی هکله تاسو سره سلا وکرم رسول
الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل: آيا کومه مور
لري؟ وي ويل: هو وي فرمايل: نو د هغى سره اوسيه
چې جنت د هغى د پنسو لاندي ده. په اسلام کې د

^۱- سنن النسائي، حدديث: ٣١٤٠.

مور د تکريم لە بېلگۈ خخە يوه ھم د نا مسلمانى
مور سره نىكىي ده پدى ھكىلە يو متفق عليه حدیث
د اسماء بنت ابو بكر رضي الله عنهمما خخە روایت
شوي چى: هغى د خپلى مشركى مور سره د صلى
رحمى په ارە د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه
پونبىتنە و كەرە: رسول الله صلى الله عليه وسلم
وفرمایل: (هو د خپلى مور صله رحم كوه)! بىخى تە
د اسلام د پامىرنى يوه بلە بېلگە دا د چى: د مور د
عاطفى مراعات زيات شوى دى يعنى: مىرە او
عورته د ئىينو اسبابو لامى سره بىل شى د ماشوم
مطلقە مور د پلار په پرتلە د هغە د ساتنى او
حضرات ڈيرە ور پىزىندىل شوى ده.

پە حدیث كې راغلى دى: (ان امرأة قالت: يا رسول الله!
إن ابني هذا كان بطني له وعاء و ثديي له سقاء و حجري له

حواه و إن أباه طلقني و أراد أن ينتزعه مني ! فقال لها النبي

صلى الله عليه وسلم : أنت أحق به مالم تنكحي).^۱

معنا : يوي بن حبي پېغمبر عليه السلام ته وویل : يَا
رَسُولَ اللَّهِ ! دَغْهَ حَوْيَ مِي چِي حَمَّا گِيدَه دَدَه
حَائِيگَى وَه ، تِيُونَه مِي دَدَه او بَه خُورَ وَو ، حَمَّا غَبَرَ
دَدَه پِنْغَالِي وَو اوْسَ يِي پِلَارَ مَاتَه طَلاقَ رَا كَرَى
غَوارِي دَى هَم رَانَه واخْلِي ! پِيغَمْبَر وَفَرْمَاءِيلَ : تَرَ خَوَّ
دَى چِي خَاوَنَدَ نَه ويَ كَرَى دَ ماشُومَ پَه سَاتَنَه او
حَضَانَتَ كَي دَيرَه مَسْتَحْقَه يِي .

۳- د لور په توگه د بسخو عزت :

عَرَبَانُو د جَاهِلِيَّتَ پَه پِيرَكَي د لُورَانُو زِيرَوْلَ د بَدَ
مَرْغَيِي او سَپِيرَه تَوبَ نَبَنَه گَنْلَه او پَرَى خَوا بَدَيِ
كَبِدَلَ چِي پَه خَواشِينَى سَرَه دَغَه دَودَ ْحَمُونَبَرَ پَه تَولَنَه
كَي هَم شَتَوْنَ لَرِي ، جَاهِلِي مُورُوشِي د دَوْدَوْنَو او
خَويَونَو چِي پَه عَربَو كَي وَو پِلَارَ تَه يِي اجَازَه وَرَكُولَه

^۱- سنن أبي داود، حديث: ۲۲۷۸.

چې: د فقر، بیوزلی، يا هم د هغه ننګ او شرم لامله وژلې او ژوندۍ يې خبسولي چې کېداي شودغې نجلې د ځوانې په مهال يې خپلې کورنې، قوم تېر ته يې راوري.

قرآن کريم د عربی جاهلي ټولنې کې د لوئونو د زیرون په مهال د پلرونو حالت داسې بیانوي: (وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدٌ هُمْ بِالْأَنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوَّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيْمُسِكُهُ عَلَى هُونِ أَمْ يَدْسُسُهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ).^۱

ڇباره: (لوراني يې د بد مرغې سرتیتې او شرم نښه گنلي) او کله به چې د دوى کوم یوته د لور زیرون زيرى وشو نو د ډير خفگان لامله به يې بنېه و اوښته او توره به شوه او سخت په غصه وو او د خپل تېر او قوم نه به يې ځان پت کړ که يې ډير ناوره زيرى پري شوي او لالهانده، سرګردانه به يې ځان سره

^۱- د النحل سورت ۵۸-۵۹ آيتونه.

ويل: آيا دغه شرم ځان سره وساتي او ومني او که د
خاورو لاندي يې ژوندي خښه کړي؟ هو څومره بدہ
فيصله چې دوي کوله!!

په همدغه شان شرائطو کې اسلام راغى او لور يې د
شرم نښه نه بلکه د هلك په څېريپه د الله جل جلاله
نعمت او پيرزوينه وګنهله چې خپلو بندګانو ته يې
پيروز کوي. قرآن کريم پدی هکله وايي: (يَهْبُ لِمَن
يَشَاءُ إِنَّا وَيَهْبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُرْزُقُ جَهَنَّمَ ذُكْرًا إِنَّا
وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ).^۱

ترجمه: چاته چې وغوارې لوراني وربني او چاته
چې وغوارې ځامن کوي يا دا چې هم ځامن ورکوي
او هم لوراني او خوک شند گرځوي چې خوبنه يې وي
هغه ډير پوه او ځواکمن دي.

په قرآنی کېسو کې لولو چې: ځيني لورانو د ډير و
ځامنو په پرتله ډير ستر او تلپاتي کړنې ترسره کړي

^۱ - د الشورى سورت ۴۹-۵۰ آيتونه.

دي لکه چې: د غه حقیقت د عمران لور مریم په
کېسه کې کسو، چې: الله جل جلاله هغه تاکې
پاکوي یې او د نړۍ په نورو بسخو یې غوره والي
ورکړي د مریم کېسه کې راغلي دي: کله چې د
عمران بسخي مریم په خپلی ګيداډې درلوده هيله یې
درلوده چې حمل یې نارينه وي ترڅو د هيکل
(معبد) چوپړ وکړي او د نیکانو خخه وي، خو کله
چې حمل دنيا ته راغى د عمران د بسخېد تمى
برخلاف، بسخى نه وو، چې الله جل جلاله د بسخينه
توب سره سره هغه ومانه او صالح یې کړ.
پېغمبر عليه السلام د هغه پلار لپاره د جنت او خپل
يو ئاي والي زيرى ورکوي چې خپلو لوئونو سره بنه
چلنداو د هغوى په روزنه بنه بنوونه کې یې هڅه او
صبر کړي وي او د الله جل جلاله حق د هغوى په
هکله مراعات کړي ترڅو چې لوراني ستري شي یا
دا چې پخپله مرې شي لکه چې رسول الله صلی الله

عليه وسلم پە يو حديث كې فرمایي: (من عال جاريتين دخلت أنا وهو الجنة كهاتين و أشار باصبعيه السبابه والتي تليها) او پە بل لفظ كې (من عال جاريتين حتى تبلغا جاء يوم القيمة أنا وهو) (و ضم أصابعه).^١

ترجمه: چا چې دوه لورانو نفقه او روزنە ورکړه زه او هغه د دغو دوو گوتیو په خیر (سبابه او وسطی سره يو ئای جنت ته ننوحو په بل حديث كې لولو: (ما من مسلم له ابتنان فيحسن اليهما ما صحبته - أو ما صحبهما- إلا أدخلته الجنّة).^٢

ترجمه: هر مسلمان چې دوه لورگاني ولري او دهغۇ سره، ترڅو چې ورسره وي نیکي وکړي یقينا دغه دواړه لورگاني به هغه جنت ته داخل کړي. ځینې حدیثونه د دی سرگندونه کوي چې د دغه ثواب وعده هغه ورور ته هم ورکړ شوی چې د خپلوا

^١- صحيح مسلم، حديث: ٢١٣١.

^٢- سنن ابن ماجه، حديث: ٣٦٧٠.

خويندو يا دوه خويندو روزنى او نفقي ته پاملننه
وکري. همدارنگ حيني حديشونه پدي دلالت کوي
چې د غه الهى ثوابونه هغه کسان رانغارې چې لور
سره بېگنه وکري آن که يوه لور هم وي.

د دى صحیحو او سرگندو نصوصو او د پیغمبر
عليه السلام پرلپسي او مؤکدو زир و سره نود لور
زيرون د پلار او تېر لپاره د اوږو بار نه شميرل کېږي
چې ډار ترى ولري او نه هم د شومتيا او شرم نښه ده
د کورني لپاره چې په بد فال ورته وکوري بلکې لور
په اسلام کې الهى نعمت او د منني او شکر کولو وړ
ده او داسي رحمت ده چې د هغې په برکت سره د الله
فضل او ثواب غوبنتل کېږي د دى بحث په پاى کې
کولاي شو په اسلام کې د بسخې ځایګي د پیغمبر
سره د فاطمي (رضي الله عنها) د ځایګي نه بنه

وپيژنو چې فرمایي: (فاطمة بضعة مني، فمن أغضبها
أغضبني)^۱

فاطمه حما د بدن يوه توته غونسه ده چا چې هغه
غصه کړه نو زه يې غصه کرم د حدیث دغه مفهوم
په بل تعبير سره هم د پیغمبر خخه نقل شوي: فاطمه
حما د بدن يوه توکره غونسه ده هغه خه ما خفه او
غمجن کوي چې هغه خفه کړي او هغه خه ما
خوشحاله کوي چې هغه خوشحاله کړي.

۴- د مانديني په توګه د بسخي تکريم:
همدا شان اسلام د بسخي مرتبه د نارينه د مانديني
په خير لوره کړي او بسخي ته يې سترشان ورکړي او
رهبانیت يې باطل اعلان کړي او نارينه يې ازدواج
ته هڅولي او د خاوند، بسخي پیوند يې په
هستي کې د الله د قدرت نښه بللي: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّ

^۱- صحيح البخاري، حدیث: ۳۷۱۴.

خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ). ^۱

ڇباره: (د الله په قدرت او عظمت باندي دلالت ننسوکي) یوه نښه دا ده چې تاسو خخه یې د ژوند ملگري تاسوته پيدا کري ترڅو د هغوي ترڅنگ (د قلبي جاذبي او کشش په رنا کې) هوسا اوسيء او د هغوي او تاسو تر مينځ یې مهر او محبت واچاوه او هر یو یې پريل زره مايللى او مين گرځولي ترڅو په آرامي او هوسايني سره دغوريدا او پرمختنگ د هر یو د شخصيت و گرځي او د انساناونو د ژوند د پيوند او د هغوي جسمي او روانني تعادل برقرار او محفوظ وي مسلما پدي کارونو کې د (الله قدرت او عظمت) نښي او دلail شته د هغه کسانو لپاره چې (د نړۍ د شياني او مخلوقاتو په اړه) فکر کوي.

^۱- د الروم سورت ۲۱ آيت.

پيغمبر عليه السلام بنه بنسخه غوره پانگه گنه چې
نارينه يې په دنيا کې لري او همدغه صالحه بنسخه د
خاوند د نيكمرغه يو لامل حسابوي په يو حديث
کې پيغمبر عليه السلام عمر (رضي الله عنه) ته په
وينا کې فرماليي دي (ألا أخبرك بخير ما يكنز المرأة؟
المرأة الصالحة إذ انظر إليها سرتها وإذا أمرها أطاعته وإذا
غاب عنها حفظته).^۱

ترجمه: آيا تا د نارينه په ډيره غوره پانگې باندي
خبر نکرم خپل ئان لپاره يې ذخیره کوي؟ دغه
خزانه د هغه صالحه بنسخه ده کله چې ورته وکوري
نو خوشحاله يې کړي او چې امر ورته وکړي اطاعت
يې وکړي او کله چې خاوند له کوره لري وي دهغه د
مال، کور، اولادونو، عزت او پت خخه ساتنه وکړي.

^۱- سنن أبي داود، حدیث: ۱۶۶۶.

په بل حدیث کې فرمایلی دي: (الدنيا متاع و خیر
متاعها المرأة الصالحة).^۱

ترجمه: دنيا توله متاع ده خو ډيره بنه متاع يې بنه
بنځه ده همدا شان فرمایي: (من رزقه الله امرأة صالحة
فقد أعاذه على شطر دينه فليتق الله في الشطر الثاني).^۲

معنا: چاته چې الله جل جلاله نیکه بنځه ورکړه یقينا
دهغه سره يې د نیم دین په ساتنه کې مرسته وکړه نو
د پاتی نیمايې دین په ساتنه کې د الله جل جلاله نه
وډار شي په بل حدیث کې راغلي دي: (من سعادة ابن
آدم ثلاثة و من شقاوة ابن آدم ثلاثة من سعادة ابن آدم:
المرأة الصالحة والمسكن الصالح والمركب الصالح ومن
شقاوة ابن آدم المرأة السوء، والمسكن السوء والمركب
السوء).^۳

^۱- مسند الشهاب لمحمد بن سلامة القضاوي حدیث: ۱۲۶۴.

^۲- المعجم الأوسط، حدیث: ۹۷۲.

^۳- مسند الإمام أحمد، حدیث: ۱۴۴۵.

ترجمه: د انسان د نیکمرغى درې (خیزونه) دی او
دارنگه د انسان د بدمرغى خخه درې (خیزونه) دی
چې د انسان نیک مرغى خخه بنه بنه، بنه کور او
بنه سپرلى او د بد مرغى د انسان خخه بده بنه،
بدکور او بده سپرلى ۵۵).

اسلام د دې تر خنگ چې د بسخي تکريم کوي يو لړ
حقونه يې د خاوند او بنځي لپاره تاکلي دی او
خاوند اړباسې چې هغه ترسره کري لکه: مهر چې د
بنځي سره د خاوند د ارادې او رغبت سرګندوي
دي، قرآن کريم فرمایي: (وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدْقَاتِهِنَّ بِحَلَةٍ
فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفَسًا فَكُلُوهُ هَنِئًا مَّرِينًا). ^۱

ترجمه: او د بنځو مهرونه د خالصې او فرضې الهي
ډالۍ په توګه ورکړئ نو کچېږي يې په خپله خوبنه د

^۱- د النساء سورت ۴ آيت.

خپل مهر نه خه تاسو ته دروبنسي (هغه ترلاسه کړئ
او) حلال او خواب يې وختورئ.

نحله: په عربي ژبه کې د عطیه او هدیه په معنا ده
نه په معنا د ارزښت او قیمت چې خاوند يې د
جنسی ګټيو اخستلو په مقابل کې بنځټه ورکړي
همעה چې حینى خلک تبلیغ او خپراوی کوي.
د بسخې یو حق په خاوند باندې د نفقې ورکړه او بنه
چلنډ ده ورسره چې په فقهی کتابونو کې مفصل
بحث لري.

باید زیاته کرو چې د اسلام مقدس قانون د بسخې
شخصیت په واده سره د نارینه په شخصیت کې ندي
ذوب کړي لکه څنګه چې: د غرب په فرهنگ کې
معمول دی چې بسخه د خاوند تابع ګرځی او نور
بسخه د خپلی کورنۍ په نوم، نسب او لقب نه پیژندل
کېږي بلکې د فلان سړي د ماندینې په نوم پیژاندای
شي، خو په اسلام کې د بسخې د شخصیت تشخض

او استقلال د واده نه وروسته د پخوا پە شان ساتلى
دى د همدى املە مونبە د پيغمبر عليه السلام
ماندىينىپە خپلۇ نومونو او نسبونو سره پىئىنۇ .
مثلا: خديجه بنت خويلد، عائشه بنت ابى بكر،
حفصه بنت عمر، ام حبيبه بنت ابو سفيان، صفيه
بنت حىى او نور رضي الله عنھن همداشان پە واده
سره د بىخى مدنى شخصىت پە اسلام كې كمبىت نه
مومى او نه هم بىخە خپل اھلىت دعقودو، معاملاتو
او نورو مالي تصرفاتو كې لە لاسە ورکوي، نو بىخە
كولايى شي د واده وروسته پە مستقل ۋول پىرل او
پىرودل وکرىپە خپلۇ ملکېتونو كې تصرف وکرىپى
او د خپلىپى شتمنى نه ورکره او صدقە وکرىپى، وکېل
ونىسى او دعوا وکرىپى او داسىپى نور معاملات.

بسخو تعليم او تحصيل د اسلام له نظره

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآلـه
وأصحابـه أجمعـين.

اما بعد!

دعلم فضيلت د قرآنـ کـرـیـمـ لـهـ نـظـرـهـ:

الله تعالى په قرانـ کـرـیـمـ کـیـ فـرمـایـیـ أـعـوـذـ بـالـلـهـ مـنـ
الـشـیـطـانـ الرـجـیـمـ بـسـمـ اللـهـ الرـحـمـنـ الرـحـیـمـ: (يَرْفَعُ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ).^۱

ڇباره : (الله تعالى لوري درجات د هغو کسانو له
تاسونه چي ايمان يې راوري او د هغو کسانو
درجات چي علم ورکړل شويدي او الله په هغه خه
چي تاسي يې کوي پوره خبر دي) همدا رنگه الله

---

^۱- د المجادلي سourt ۱۱ آيت.

تعالى فرمایی: (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَبْيَابِ).^۱

ڇباره (ورته ووايه ، آيا هغه کسان چې پوهېږي د
هغو کسانو سره برابر دي چې نه پوهېږي) او
فرمایی: (انما يخشى الله من عباده العلماء)^۲

ڇباره : (په یقین سره علماء د الله جل جلاله نه ډير
ویرېږي).

(اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اَقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْمِ عَلِمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ).^۳

ڇباره : (دوايه د الله په نامه هغه چې مخلوقات یې
پیداکړل ، پیداې کړ انسان د تړل شوی وینې نه ،
ولوله او ستارب کريم دی هغه ذات چې په قلم یې

^۱- د الزمر صورت ۹ آيت.

^۲- د الزمر سورت ۹ آيت.

^۳- د العلق سورت ۱-۵ آيت.

بىسونە ورکرە ، ورويىپى بىسول انسان تە هغە خە چى
نە ورباندى پوهىدە). دا رنگە اللەپاك فرمایى:

(وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلْكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّا هَا إِلَّا الصَّابِرُونَ) ^۱

ڇبارە : او هغو كسانو چى ورتە علم ورکرل شوي و
وويل : افسوس دى تاسو لرە، د اللە ثواب د هغە چا
لپارە چى ايمان يى راوري او نيك عملونه يې كري
غورە دى ، خو هغە يوازى صابران تر لاسە كولى
شي.

د نبوى احادىشۇ پە رىنا كى د علم فضيلت :

رسول اللە صلى اللە علیه وسلم وفرمايل : (من يرد
الله به خيراً يفقهه في الدين وإنما العلم بالتعلم). ^۲

ڇبارە : د چا لپارە چى اللەپاك د خير ارادە كري وي
نو هغە پە دين كى فقيه وگرخوي او علم پە تعلم او

^۱- د القصص سورت ۸۰ آيت.

^۲- صحيح البخارى، ج ۱، ص ۱۶ د پىينباور چاپ دوه توکىي.

زدە كىرى سره لاسته راھىي (من لم يفقه لم يبال به)^١
خوک چې علم او فقاھت نه حاصلوي نو اعتماء او
توجه بە نە ورتە كېرىي .

عن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يبعث الله تعالى العباد يوم القيمة ثم يميز العلماء فيقول يا معاشر العلماء إني لهم أضع فيكم علمي لأنذبكم ، اذهبوا فقد غرفت لكم) .^٢

ڇباره : له حضرت ابو موسى رضى الله عنه نه روایت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلی : د قیامت په ورخ به الله تعالیٰ ټول راژوندی کوي وروسته بیا علماء جداکوي او وايي : اى د علماء ډلي ما تاسو منځ کې علم د دې لپاره نه ؤاينسي چې تاسو ته عذاب درکرم ، ولارشى ما تاسو ته بىنىنه وکره . او همدا رنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم

^١- الترغيب والترهيب، للمنذري، ج ١ ، ص ٥٠ د حقانيه كتابخانه چاپ .

^٢- المعجم الأوسط، حديث ٤٢٦٤ .

فرمایلی : (نصر الله امرءاً سمع مقالتي فوعاها ثم أداها
كما سمعها).^۱

ڇباره : (الله پاك يي د تازه او خوشخته ولري هغه
کس چي زما خبری يې واوريدي ، بنې يي حفظ
کري او بيا يي هغه چاته ورسولي چي اوريديلي يې
ندي). مصطفى العدوی په أحکام النساء نومې
كتاب ۴ توك باب حث النساء على طلب العلم
۶۲۷ پانه کې وايي : (و هذه النصوص عامة يدخل فيها
الرجال و النساء).

ڇباره : يعني ذكر شوی نصوص هغه آيتونه او
حديثونه چي د علم فضيلت په برخه کې ذكر شول ،
عام نصوص دی چې بنخو او ناريئه وته شامليليري .
رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي : (طلب العلم
فريضة على كل مسلم).^۲

^۱- شرح مشكل الآثار للإمام الطحاوي، حدیث: ۱۶۵۱.

^۲- سنن ابن ماجه، حدیث: ۲۲۴.

يعنى د علم حاصلولو په هر مسلمان نارينه او
بنخينه باندي فرض دي . په پورتني مبارك حديث
کې د (مسلم) کلمه عامه ده چې نارينه او بنخينه
وو ته شامليري ، که چېري نومورى حديث يوازې
نارينه وته شامل شي نو په بسخو به د ضروري
علوموزده کره لکه د لمانځه ، روزې ، زکات ، او
نور فرض نه وه ، پداسي حال کې چې د دغوديني
ضرورياتو علوموزده کره په دواړو یوشان فرض ده
او هيڅوک ورڅه انکار نشي کولي.

ابن حزم وايي : په هره مسلمانه بسخه باندي فرض
دي هر هغه خه چې د دي دين پوري ارتباط لري ،
باید زده يې کري لکه چې په نارينه و باندي فرض
دي ، نو په عاقله او بالغه بسخه باندي فرض ده چې
د لمانځه ، حيض ، نفاس ، روزې د ژوند آداب ،
معاشتي آداب ، که مالداره وي د زکات مسائل ،
که حج ورباندي فرض وي ، د حج مسائل او هغه
علوم چې د دي د حال پوري تراولري ، زده کري

همدا رنگه ورته فرض ده خود حلالو او حرامو تول
اروند مسايل زده کري.

حضرت عايشه رضي الله عنها وايي : (نعم النساء نساء
الأنصار لم يمنعهن الحياة أن يتلقنهن في الدين).^١

ڇباره : بنې بنځي، د انصارو د مدیني او سيدونکي
بنځي دي چې شرم کول يې ددي نه منع کوي نه،
چې په دين کي فقاہت او معلومات ترلاسه کري .

عن زينب أم سلمة قالت : جاءت أم سليم إلى رسول الله
صلى الله عليه وسلم فقالت يا رسول الله: إن الله لا يستحب
من الحق ، فهل على امرأة من غسل إذا احتلمت؟ قال
النبي صلى الله عليه وسلم: نعم إذا رأت الماء ، فغطت أم
سلمة تعني وجهها و قالت: يا رسول الله و تحتم (أو
تحتم) المرأة؟ قال : نعم تربت يمينك فيما يشبهها
ولدها).^٢

^١- صحيح البخاري ، حدیث: ١٢٩.

^٢- صحيح البخاري ، حدیث: ١٣٠.

ڇباره : زينب بنت ام سلمة رضي الله عنهم روايت
کوي ام سليم رسول الله صلي الله عليه وسلم ته
راغله او وي ويل ، اي د الله رسوله : الله پاك د حق
ويلو نه حيانه کوي، که چېري بسخي ته احتلام پيښ
شي نو غسل ورباندي لازميږي ؟ رسول الله صلي
الله عليه وسلم و فرمایل : هو ، کله چې او به وويني
، ام سلمه رضي الله عنها د رسول الله نه مخ پت کړ
او وي ويل : اي د الله رسول ! آيا بسخه هم احتلام
کېږي ؟ رسول الله و فرمایل ، خواره مه شيء ! که
چېري احتلام نشي، نو خرنګه ماشوم يې خپلې
مورته ورته وي ؟

(عن أم كثیر يزید الأنصاریة قالت : دخلت أنا وأختي على
النبي صلي الله عليه وسلم فقلت له: إن أختي تريد أن
تسألك عن شيء وهي تستحيي ، قال : فاسأّل ، فان طلب
العلم فريضة) .^۱

^۱- الإصابة في تمييز الصحابة لأحمد بن علي العسقلاني، حديث . ۱۲۲۱۶

ڇباره : ام کثیر بنت یزید انصاریه وايى : زه او خورمې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم تە ورغلۇ او ورتە مى وویل : خورمې غوارپى خە درنە پۇبىتى ، رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم و فرمایل : پۇبىتنە وکرە حكە د علم زدە كول فرض دى.

لە پورتىنۇ رواياتونە معلومىرىي چې زدە كرە او دىنىي مسايلو زدە كول پە بىخۇ فرض دى او بايد پە هەرچۈل چې وي بىخۇ د علومو ، معارفو حاصلولۇ خصوصاً ھەغە مسايل چې روزمرە ورتە ضرورت لرى ھەخە وکرىي، لەن شرعىي حجاب تە دې پورە پاملىنە كوي. يوه بىخە رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم تە راغله او ورتە يې وویل : اى د الله رسوله ! نارينە لە تانە علم زدە كوى نو پدى بىرخە كې زمۇر نە مخكىپ شول او مۇر بىخۇ وروستە پاتە يو ، نومۇر تە ھە يوه ورخ وتاكە خوستانە علم زدە كرو ، رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ورتە يوه ورخ وتاكىلە او بىا تولى بىخۇ پە ھماگە تاكىل شوئى ئايى كې سره را تولىدلى او رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم بە ورتە

وعظ او تبليغ كاوه او دوى به يې له ديني مسالىلو
خبرولي.

بنخوتە د دعا تعليم:

عن أسماء بنت عميس رضي الله عنهمما قالت : قال
رسول الله صلى الله عليه وسلم: (ألا أعلمك كلمات
تقولينها عندالكرب ؟ الله ، الله ربى لا أشرك به شيئاً) .^١

ڇباره : اسماء بنت عميس رضي الله عنهمما وايي چې
رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایى : آيا داسې
كلمات درته ونه بنایم چې د سختى په وخت کې يې
ووايي : هغه دادي : (الله ، الله ربى لا أشرك به شيئاً) الله
زما رب دي ، د هغه سره هىخ شريك نه نىسم.

---

^١- سنن أبي داود حديث: ١٥٢٧.

د بسخو پونتنی د دوى د دين په ارونند:

(عن ابن عباس رضي الله عنهمما أن امرأة رفعت الى رسول الله صلى الله عليه وسلم صبيا فقالت : أهذا حج ؟ قال : نعم و لك أجر)^۱.

ڇباره : له ابن عباس رضي الله عنهمما نه روایت شوي چې یوې بسخې د حج مراسمو پر مهال خپل زوي رسول الله ته را پورته کړ او پونتنه یې وکړه آیا په دغه ماشوم هم حج شته ؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل : هوکي، او تاته یې اجر درکول کېږي.

د ديني او علمي مسائلو ارونند د بسخو پونتنه :

امام بخاري له حضرت عائشة رضي الله عنها په روایت ليکي چې هغې فرمایلی: فاطمه بنت أبي حبيش رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغله او

^۱- صحيح مسلم ، حدیث: ۱۳۳۶ .

پونستنه يى وکره ، ويى ويل : اى د الله پيغمبره: زه
داسې يوه بسحه يم چې د حيض ناروغۍ پرته نوره
ناروغې هم وينم او نه پاکېرم ، آيا لمونځ پريبدم
رسول الله صلی الله عليه وسلم و فرمایل : هغه
ناروغې چې وينى ، حيض ندي ، کله چې حيض
وينې نو لمونځ مه اداء کوه او کله چې حيض ختم
شو ، نو غسل وکره او ځانپاک او لمونځ وکره .^۱

---

^۱- صحيح البخاري، حدیث: ۲۲۸.

بنجی د نارینه و په خیر بايد علم نشر او خور کړي :

بنجی هم بايد د نارینه و په شان ديني علومو په خپرولو او ترويچولو کې هڅه وکړي ، علوم زده او نورو ته يې ورسوي او دعلم له فيوضاتو او خپرولو څخه يې ګتهه واخلي او نور له دغه زیور څخه برخمن وګرځوي ، الله تعالی په قرآن کريم کې فرمایي : (وَأَذْكُرْنَا مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا).^۱

ژباره : يادي د کړي (بنجی) پخپلو کورونو کې هغه څه چې تلاوت يې کېږي د قران کريم له آيتونو او نبوی احادیثو نه په یقین سره الله تعالی مهربان او با خبره ذات دی.

الله تعالی په پورتنی مبارک آيت کې بنجی وعظ او نصیحت ته امر کړي او دوى ته لارښوونه کوي چې نورو ته د علم او نصیحت په رسولو کې لکه نارینه

---

^۱- د الأحزاب سورت ۳۴ آيت.

داسي هخه وکري او پري نبدي چي پخپله دوي او
نور کسان او د کورني خلک يې د ناپوهی په تياره
کې پاته شي ، بنکاره ده چي بسخه هغه مهال پخپل
کور او له کوره بهر وعظ ، تبليغ او دين رسونه
کولاي شي چي لوړۍ پخپله پدغه زیور بنايسته
يعني لوړۍ پخپله خه زده او بيايې بل ته وښي .

د نارينه لخوا بسخوته د وعظ او تعليم حکم:

که چېري بسوونکې او متخصصې بسخې پيدايشي
چې بسخوته درس ورکري ، نو نارينه هم کولي شي
چې بسخوته تعليم ، وعظ او تبليغ وکري امام
بخارى له جابر بن عبد الله رضي الله عنه نه روایت
کوي ، فرمایي : (قام النبي صلى الله عليه وسلم يوم
الفطر فصلى فبدأ بالصلاه ثم خطب ، فلما فرغ نزل فأتى
النساء فذكرهن و هو يتوكأ على يد بلال و بلال باسط ثوبه
يلقى فيه النساء الصدقة) ^۱

^۱- صحيح البخاري، حديث: ۹۷۸.

ڇباره : رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د کوچنی اختر په ورخ د اختر لمونج اداء کړ او په خطبه ويلىو باندي يې پييل وکړ ، کله چې د موعظې نه خلاص شونوله منبره رابنكته او بسحۇ لور ته يى تشريف راور او دوى ته يې هم وعظ او نصيحت وکړ پداسي حال کې چې په حضرت بلال باندي يې تکېه کړي وه او بلالم خپل خادر غورولی ؤ او بسحۇ په هغه کې صدقات اچوله .

د ذكر شوي مبارك حدیث نه هدف چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پخپل مبارك وجود سره د بسحۇ منحئته حضور پیدا کړ او هغوي ته يې وعظ او تبليغ وکړ ، ترڅو د هغه مبارك وينما په بسحۇ باندي اثر وکړ او تولي صدقې ورکولو ته تيارې شوي .

د بسخو ليکنه او دم دعا:

(عن الشفاء رضى الله عنها مرفوعاً: ألا تعلمين هذه (حصة)
رقية النملة كما علمتها الكتابة)^۱

ڇباره: د شفاء رضى الله تعالى عنها خخه روایت دی
چي رسول صلی الله علیه وسلم دې ته وویل: ولې
دې حفصه ته د نمل دم او دعا ندي بنودلي څرنګه
چې د دې ته ليکنه وربنودلي ۵۵.

د بسخو د تعليم او تحصيل ضرورت:

دا په تجربه سره ثابته شوي چې یوازي د نارينه
پوهاوی په دینی او دنیا یې چاروکې د ټولنې
ستونزې نشي حل کولي او دا یوازي بسنې نکوي،
حکه په هره کورنۍ کې ممکنه نده چې نارينه عالم
د شتون ولري او په ځينو کورنيوکې د یوه عالم
وجود مؤثر او یا کافی نه وي او بسخې نشي کولي
په ځينو حالاتو کې له پلاره ، وروره او یا هم تره نه

^۱- سنن أبي داود، حدیث: ۳۸۸۹.

ئينې پونستنى مطرح كري، نو دلته ده چې د بسخو تعلیم او تحصیل ته ضرورت ليدل كېرى، نو پدې اساس په آسانى سره كولاي شي، دیني او علمي ارزښتونه او علوم د کورنى نوروغرو په ځانګړي توګه نجونو ته ورسوي. نو پدې اساس د بسخو د تعلیمي او تحصیلي اهدافونه په ټولنه کې، د تحصیل او تعلیم پراختيا، د کورنى د غرو دیني او علمي کچه لورول، دیني ضرورتونو پوره کول، په ټولنيزو مختلفو برخوکې د، حقوقی، تعلیمي، تربیتي او صحي ضرورتونه پوره کول. د اسلام مقدس دین په هیڅ عنوان سره د بسخو د تعلیم او تحصیل مخالفت نکوي پدې شرط سره چې د پورتنیو اهدافو پر اساس وي.

د بسخو د تحصيل اصول :

د بسخو د تحصيل اړوند بايد لاندې ضوابط او
شرایط مراعات شی :

۱ - د تدریس پر مهال د نارینه او بنهینه تر منځ
جلا والي.

۲ - د لارو په اوږد دوکې د شرعی حجاب مراعاتول.

۳ - په لومړي ګام کې د بسخه ، بسخېته تعلیم
ورکړي.

۴ - د تحصيل وتلو لپاره د سرپرست نه اجازه تر
لاسه کړي که چېږي میره ولري نو د میره په اجازه به
دا کارکوي.

۵ - له کوره دوتلو او بيرته راتګ پر مهال یې بايد
خان او عزت په امن وي.

۶ - د تګ او راتګ اسانتياوي ترانسيپورتيشن
ورته برابر وي

د اسلامي تعالييمو په رنا کې د بسخو د تحصيل او تعلیم اهداف په لاندي ډول دي :

الف : د هغې فريضي اداء کول چې د شريعت له طرفه ورته متوجه ده يعني د علم زده کړه پخپله فرض ده او په زده کړه سره يې الهي فرض اداء کېږي.

ب : له جهالت او ناپوهی نه چې د انسان د هلاکت لامل ګرزي ، ليرې والي.

ج : د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مبارکو لارښوونو مطابق په اسلامي اخلاقو مزین کېدل .

د : د اسلامي شريعت لارښوونو مطابق د ديني او دنيوي چارو پرمخ بيول.

ه : په بنه توګه سره د اولادنو روزل.

و : د فرایضو او واجباتو پیژندل او ورباندي عمل کول او حرامو پیژندل او ورڅخه چده کول.

ز : بالآخره د الله تعالى پيژند ګلوي او د دارينو
نيکمرغې حاصلول اونوروته د برياليتوب لاره
بنوول.

په افغانستان کې د بسخو د تعليم او تحصيل پر
مهال حقوقی موانع او دهغې بدی پایلي:

پدي کې شک نشه خومره چې د علم زده کړه فايدې
او ګټې لري ، بي علمي او جهل په هماغه اندازه
قباحت او بدی له خپل خان سره لري ، په هره تولنه
کې چې هره بدختي ليدل کېږي ، منشاً يې ناپوهی
او جهل دی چې انسان بدختي او شقاوت ته رسوي
او دا سبب کېږي چې حقوق الله او حقوق العباد
ضایع شي.

د تحصيل او تعليم نه ممانعت په تولنه کې په
اخلاقي ، ديانت ، اقتصاد او پرمختيا برخو کې
ضرر رسوي ، ليدل کېږي په کومه تولنه کې چې
علماء او پوهان که نارينه وي یا بسخينه موجود وي
نو هغه تولنه به له اخلاقي او ديني لحاظ پرمختللې

وي او که چېرى په يوه ټولنه کې عالم که نارينه وي
يا بسخينه وجود ونلري نو ټولنيز نظام يې خرابيرېي
او د بدېختي او شقاوت لورته حې او اکثراً دارنګه
کورني د اخلاقو او آدابونه ليږي پاتيرېي يو دبل په
وراندي د مسؤليت احساس او ژوند د شريعت
مطابق پرمخ نه حې.

د بسخو لپاره د عصری او دنيوي علومو زده کړې حکم :

د اسلام مقدس دين بسخې په مطلقه توګه د دنيوي
او عصری علومو د زده کړې نه ندي منع کړي ، په
حېنو حالاتو کې که بسخې د عصری علومو د زده
کړي نه منعه شوي پدې غرض ندي چې د بسخې
طبععت عصری علومو ته ندي عيار شوي او
يابسخې نشي کولي چې عصری علوم زده کړي ،
بلکه د خارجي عوارضو او يا هم د بسخو د مصلحت
په غرض دا کار وي. که چېري بسخې عصری علوم
زده کري او ديني ضروري زده کړي په عصری زده

كېرو باندى مقدمىي گىزۈي او دعصرىي علومو زده
كېرى پرمەھال بىي ئان ، مال عزت او آبروتە خە خطر
متوجه نە وي ، پداسى حالتو كې بىنخى كولاي شى
، عصرى علوم زده كېرى ، لکە طبىي زده كېرى ، دايىه
توب ، خياطىي او نور داسى علوم چې د حلال رزق
پە لاستە راولرلو كې رول لوپۇي.

پە مجموعىي تۈگە د تولۇ هغۇ عصرىي علومو زده
كېرە چې دېنىخى د اصل او فطرت سره كوم تضاد
ونلىرى ، بىنخە كولاي شى ھە زده كېرى ، او ھە
علوم چې دېنىخى د اصل او فطرت سره مناسب نە
دى ، لازمە ندە چې ھە بىنخە زده كېرى ، لکە د
موتىرو د تخنیك ، گلکارى او نور ، نو بايد نظامونە
او حۆكمتونە بىنستۇنە دېنىخۇ د دينىي او عصرىي
علومو زده كېلىپارە زمینە برابرە كېرى ، تعلیمي او
تحصىيلىي موسىسىي او بىنستۇنە جور كېرى ، خۇ بىنخى
پە آسانى اوپىرته لە كوم تشویش نە عصرىي او دينىي
زده كېرى و كېرى.

د بَسْحُي حقوق او د بَسْحُو په وړاندې د تاوتریخوالي حرمت

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسول الله و
على آله و أصحابه أجمعين، أما بعد! قال الله تعالى أَعُوذ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بسم الله الرحمن الرحيم: (يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً)^۱.

ڇباره : اى خلکو ! د الله نه وویریږئ هغه ذات چې
تاسي یې د یوه نفس خخه را پیدا او له هغه خخه یې
ورته د ژوند ملګری خلق کړه او بیا وروسته له دوی
دواړونه ډیر نارینه بنسخینه تیت کړل.

د اسلام شهیدانو روح ته په درود ويلو، ورونو او
خويندو ! له هرڅه نه مخکې خپل ځان او تاسوته په
تقوا باندې توصيه کوم زموږ د بحث ننۍ موضوع د
اسلام له نظره د بَسْحُو حقوق دي ، نو ولی می دغه

^۱- د النساء سورة ۱ آيت.

موضوع انتخاب کره ؟ او پدي اپوند زمود په تولنه کي خه ستونزی موجودی دي ؟ او د اسلام مبين دين بسخوته په کومو حقوقو قايل شوي ؟ آيا مود د مسلمانانو په توګه د غه حقوق رعيت کړي ! يانه ؟ دارنګه او د غه ته ورته نوري ډيری پوبستني دی چې زمود او ستاسي ذهنونه یې مشغول کړي ، او پدي اړه ستونزی هم شتون لري پداسي حامل کي چې تول پوهيري ؟ اسلام د یوه کامل او جامع دين په توګه د نارينه او بسخې تر منځ د خلقت او نيكو اعمالو اجراء کولو په اپوند فرق ندي کړي ، الله تعالى د نحل سورت په ۹۷ آيت کي دارنګه فرمایي : (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرَ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْحِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) .^۱ (زباره : خوک چې نيك کاروکړي که نارينه وي یا بسخينه پداسي حامل کي چې هغه مومن وي، نو خامخا به هغه ته پاك ژوند ورپه برخه کرو او بدله به یې تر

^۱- د النحل سورت ۹۷ آيت.

هغو نيكو عملونو نه بنه ورکرو چې دوي ترسره
کړيدی).

نو اسلام د بسخو په وړاندې هیڅ تبعيض نه غواړي
او ټول هغه حقوق چې نارينه لپاره یې په رسمیت
پیژنې د هغه توپیر په نظر کې نیولو سره چې د
حکمت او مصلحت غوبښنه ده ، د بسخو لپاره هم په
رسمیت پیژندلې دی او موږ هغه مهالل په دغه
موضوع باندې پوره پوهېږو چې د جهالت یا د اسلام
نه مخکې دورې باندې نظر واچوو ، مخکې لدې
چې بحث ته وردا خل شو ، لومړۍ به د حق او حقوق
تعريف وکړو :

په لغت کې د حق تعريف: حق په لغت کې ربستیا او صحیح ته
وايې ، د باطل ضد ، د هر کار ثابت او واجب چې
البته واقع شي ، همدا رنګه په معنی د یقین ، عدل

، نصیب برخه دیوه شي ، مال او ملك نه هم ،
استعمال شويدي .^۱

د حق اصطلاحي تعريف:

۱- دفقي په اصطلاح کې : حق په فقه په دوو معناوو راغلى : يو حق د حکم په مقابل کې ، پدي معنى سره چې په قانون کې هغه چاري چې وړاندوينه یې شوی وي چې شخص وکولاني پخپل قصد سره ځینې د هغى تغييرکړي ، دغه کارونه چې د تغيير وردي ، ورته حق ويل کېږي .

دوهم : حق په معناد مال دیوی نوعی دی چې عین، دین، منفعت او انتفاع په مقابل کې وي.^۲

^۱- د (عميد حسن فرهنگ عميد تهران، انتشارات امير کبیر) كتاب خخه، ۱۳۷۱.

^۲- د(جعفری لنگرودي، محمد جعفر ترميinalوژي حقوق) كتاب خخه.

۲- د حقوقو پە اصطلاح كې :

حق يو قدرت دى چې ھر ھيوا د يې خلکوتە ورکوي
خود مال نەپە مستقىمە توگە گىته واخلى او ياد
مال انتقال او ياد ديو كاركۈل لە نورونە وغوارپى .^۱

د حقوقو تعریف : لە حقوقونە مختلف تعریفونە
شويدى چې مۇبى يو ورخخە يادوو ھەنچە چې زمۇبپە
بحث پورى تراو لرى : دخلکو دارىكۈ د تنظيم اوپە
تولنە كې دىنە نظم جورپۇنى پە موخە حکومت د ھر
چا لپارە يو لې اختىارات د نورو پە ورلاندى پىيىنى او
ھفوتكە خاص توان ورکوى ، دغە تواناىي او امتياز
تە حق ويل كېرى چې جمع يى : حقوق دى ، پىدى
توگە سره لە حقوقونە فردى حقوق ھم اخىستىل
شويدى لىكە د ژوند حق ، د مالكېت حق ، د
كاراو كىسب د آزادى حق او..... او ئىنىي ددغۇ

^۱- د(فاطمه فهيمى، حقوق مالى زن، ص: ۱۲) كتاب خخە.

حقوقونه د بشر د حقوقو تر عنوان لاندي د حمایت
ورگرزی.^۱

د حقوقو مينا هم عرف ، شريعت او قضايي رويء ده
چې په اسلامي هيوا دونو کې د حقوقو مينا اکثرا
اسلامي شريعت دی.

د بسخو د حقوقو تاریخي لړلید :

بسخې په مختلفو تاریخي دورو کې د رنګارنګ
ظلمونو اوکړاوونو سره مخامنځ شوی ، بدء به نه وي
چې په مختلفو ټولنو کې د بسخو وضعیت ته څغلنده
کتنه وکرو.

۱- یونان :

یونان د ډیرو پخوانیو تمدنونو خخه دی چې پر
بشری ټولنې پراختیا کې یې مهمه ونډه اخستلي ،
خو بسخې په هغه ټولنه کې واقعاً دیر مظلومې او

^۱- همدغه مرجع.

محرومې وي ، هغو قرار داد ، ترون د انعقاد حق نه درلود ، په قضا کې محکمه کې د دعوا اقامه هم ورته ناممکن و د میرې تر مرګ وروسته يې د میراث حق نه درلود .

۲- پخوانی روم :

رومی بنخه د کنيزي په خير بي ارزښته وه چې په ټولنه کې يې هيڅ قدر او منزلت نه درلود او د غلامي په خير به په بازارونو کې پلورل او پيرودل کېده ، دپلار او ميره په وړاندې يې د مالکېت ، معاشرت او ژوند حق نه درلود .

۳- هند :

د مانو په قانون نامه کې د بنخې په اړوند راغلى و :
بنخه د بى آبرویې سرچېنې ده ، بنخه د نزاع منبع ده ، بنخه د خاورین ژوندانه سرچېنې ده نو باید د بنخې نه لري واوسو ، په پخوانۍ هند کې د پخوانيو رسومونو او رواجونو له جملې نه ساتې يا د ژوندي

سوزولو مراسم و چې د هغې پراساس د میره نه
وروسته به دهغه بسخه همدارنګه د میره سره یوځای
په اورکې سوځوله او یا به ژوندي بسخوله .^۱

۴- پخوانی ایران : بسخو په ساساني امپراطوری
کې حقوقی شخصیت نه درلود او یوازې د یوه شی
په خير به فرض کېده ، هغې یوازې کولای شول یا د
چا مال او یا د چا حق و گرزي.

۵- د اسلام نه مخکې د بسخو وضعیت:

بسخه د اسلام نه مخکې او د جاهلیت په زمانه کې
خواره او سپکه وه ، عربو به هغه دعیب ، ذلت ، او
ننګ منشا بلله ، کله به چې د کورنی پلار ته خبر
رسیده چې په کورکې د لور زیږيدلې ، نوبنه به یې
له ډیر قاره تکه توره شوه ، له ئان سره به یې دا
فکر کاوه چې یا خوبه دغه لور په خواری سره ساتم

^۱- د(فاطمه فهیمی، حقوق مالی زن، ص ۱۶) کتاب خخه.

او يا خوبه يې په خاوروکې پتیوم ، قرآن کريم دغه
حالت دارنگه بيانوي :

(يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيْمُسْكُهُ عَلَى هُونِ أَمْ
يَدْسُسُهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ) ^۱

ڇباره : او ڪله به چې یو ددوی ته زيری ورکرل شو
چې لور د زېبېدلې ده نو مخ به يې تور گرځیده او
ڇير په غمجن او په قاريده، د خلکونه به يې ځان
پتاوه ، له ځان سره بي يې فکر کاو او سرگردانه به
و چې یا خودا لور په سپکاوی او خواری سره
وساتي او یائې هم په خاوروکې ژوندي خښوي خبر
اوسيء چې ڇيره بدہ پريکړه به يې کوله .

جاهليت داسي یوه د تورتم دوره وه چې علم او عقل
حاکميٽ نه درلود ، د بسخو په وړاندې ظلم او
جنايت دومره اوچ ته رسيدلې و چې حتی ددغه
لطيف او نازنين مخلوق نه يې د ژوند حق هم

^۱- د النحل سورت ۵۹ آيت.

اخستلو قران کريم د تکوير په سورت کي فرمایي :
(وإذا الموءدة سئلت بأي ذنب قتلت) ^۱

ژباره : او کله چې په قبر د ژوندي بسخول لورانو نه
وپوبنتل چې په کومه گناه وژل شوي ياست ؟ او دغه
انسانی حق درنه و اخستل شو ؟ یوازي ددغه ناروا
او تعصب او ننگ له امله چې هسى نه چې دغه
بسخې او لوراني په جنگ کي اسيرانې شي نو
د سپکاوي لامل شي ؟

د بسخو حالت د اسلام خليدو نه وروسته :

زمانه همداسي په ظلم او وحشت کي تيريده خو
الهي صبر نور په بل لور بدل شو ، او ډيره موده تيره
نه شوه چې خپل نازنين استازى محمد صلى الله
عليه وسلم د دغه ناخوالوله منځه ورلولپاره واستوه
د پيغمبر صلى الله عليه وسلم بعثت ديوه انقلاب
عميق هرار خيز بدلون په توګه ټپه د موجوده

^۱- د التکوير سورت ۹ آيت.

وضعیت او حالت د تغییر او بنحوته یې د حقوقی او واقعی مقام په ورکولو سره رامنځته شو . د اسلام مبارک دین بسخی ته دانسانیت په سترګه وکتل او ده ګپتی شخصیت یې د نابودی او سقوط نه راوزغوره ، او هغه د ټولو حقوقونه برخمنه شوه ، اسلام بنجھه د نارینه په څیر د کامل انسانی روح ، ارادی او اختیار نه برخمنه کړه او هغه د تکامل په مسیر کې چې د پیدایښت هدف او موخته ده ، ګوري، ټکه دواړه یې په یوه صف کې راوستل او د (یا أَيُّهَا النَّاسُ) (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) خطاب یې ورته وکړ ، د برتری، معیار یې یوازې تقوا ولله نه جنسیت ، قوم یا نسب ، قران کریم فرمایي:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاءِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْمٌ خَبِيرٌ) ^۱

^۱- د الحجرات سورت ۱۳ آیت.

ڇباره : اى خلکو ! ما تاسې د یوه نارينه او بنخينه نه را پيداکړي او بيايې تاسې ډلي ډلي او قبلې قبلې وګرزولي خويو بل سره ويژنۍ ، يقيناً ستاسي نه مكرم شخص د الله په وړاندې ستاسي متقي کس دی ، يقينا الله ډير عالم او باخبره دی .
اوسموچې د بنځې اړوند د اسلام انساني او عادلاته کتنه ولیده، په ترتیب سره به هغه حقوق چې اسلامی بنځې ته ورکري بيان کرو :

۱- د ژوند حق :

انسان د موجوداتو توکري د سرد ګل په عنوان سره د ژوند د حق نه برخمن دی ، او د نراوبنځې تر منځ توبير نشه قران کريم فرمائي : (ومن يقتل مؤمنا متعمداً فجزاؤه جهنم خالدا فيها) .^۱

ڇباره : او خوک چې یو مؤمن په قصد سره ووژني نو جزا یې جهنم دی چې دائمي به پکې پاتيرې .

^۱- د النساء سورت ۹۳ آيت.

۲- د بسخی د مالکیت او مالی استقلال حق:

د قرآنی آیتونو او مختلفو روایاتو له پلوه د بسخو
مالکیت او مالی استقلال د نارینه و په خیر دی او
ددوی د حقوقو تر منځ کوم تبعیض نه ليدل کېږي ،
قرآن کريم فرمایي :

(للرجال نصیب مما اكتسبوا وللننساء نصیب مما اكتسبن) .^۱

ژیاره : د نارینه ؤ لپاره برخه ده له هغو څه نه چې
پلاس یې راوري او د بسخو لپاره برخه ده له هغو څه
نه چې پلاس یې راوري دغه مبارک آيت په صراحت
سره نارینه او بسخينه د خپلو لاسته راورنو مالک بللى
رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : (حرمة مال
المؤمن کحرمة دمه) ^۲ يعني د مومن د مال حرمت لکه
د وينې په خېر دی ، د دغو او دی ته ورته نورو
روایتونو په رنا کې د نارینه او بسخې تو پیر نشته او

^۱- د النساء سورت ۳۲ آيت.

^۲- سنن الدارقطني، حديث: ۹۴.

ناس مۇمن نارىنە او بىخىنە دوا رو باندى اطلاق
كېرى .

۳- د اشتغال او كاركولو حق:

كار د فرد د ژوند برابرلۇ ، آسودگى رفاه او
دما يحتاج انسانى ضرورتونو پوره كولو وسیله ده ،
داسلام حقوقى جوربىت دومره عظمت لري كە خە
هم پىپى تىرى شوي بىا يى هم تر تولو مكمل حقوق
خاصتاً بىخوتە وركپىي ، كە خە هم داسلام لە نظرە
بىخە باندى لازمه ندە خود كورنى خرڅ او مصرف
لگىبىت راپوره كېي او دبىخى او اولادونو ضرورتونە
پوره كول د نفقى تر عنوان لاندى د نارىنە مسئولىت
دى سره لدى نە هم بىخە كولى شى او د كار او
كىسب پە تاكلوكىي آزادە دە چې هغە كار انتخاب
كېي كوم چې د كورنى مصالحو سره پە تکر كېي نە

وي ، مسلمانانو لومنى مور حضرت خديجه رضي
الله عنها د سوداگرى کاروبار کاوه.^۱

۴- د ميراث حق :

مخکي مو ذکر کېل چې بنخه پخوا د خپلو ډيرو
مالی او ټولنيز و حقوقو خخه محرومeh وه ، اسلام
علاوه د دي نه چې هغى ته يى انسان ، مدنی او
ټولنيز حقوق ورکړل ، هغې ته يې نور حیثیت او
وقارهم ورکړ ، چې د ميراث حق دی ، بنخه د مور ،
خور ، بنځي او لور په حیث په ميراث کې شريکه
شوه .

الله پاك د سورة النساء اووم آيت کې فرمایي :
(للرجال نصيب مما ترك الوالدان والأقربون و للنساء نصيب
مما ترك الوالدان والأقربون مما قل منه أو كثر نصيبا
مفروضا).^۲

^۱- د (فاتمه فهيمى حقوق مالی زن، ص ۱۱۱) کتاب خخه.

^۲- د النساء سورت ۷ آيت.

ڇباره : د نارينه و لپاره برخه ده له هغه خه نه چي د
پلار او مور او خپلوانو نه ورته پاته کېږي او د بسخو
لپاره برخه ده له هغه خه نه چي د والدينو او خپلوانو
نه پاتيرېي ، که خه هم هغه مال کم وي يا زيات ، دغه
برخه ده تاکل شوي او واجب الاداء .

د نارينه او بسخي د ميراث تفاوت په اره يو
اشکال:

د سورة النساء په ۱۱ آيت کې رائي: (للذكر مثل
خط الانشيين) ^۱ د نارينه و لپاره دی دوه برابر د بسخو
د برخې نه .) دلته يو اشكال او پونستنه مطرح کېږي
چې نارينه او بسخي تر منح تبعيض او توپير دی ؟

په ټواب کې بايد ووايو ، که چېري دقيق ټيرشود
اسلام حکيمانه عدالت دی او اقتصادي او مصرفی
پلوه ، بسخه د نارينه خخه ډيره برخه وري ، ټکه
بسخه خپل سهم او شتمني ساتي او د مصرفولو په

^۱- د النساء سوريت ۱۱ آيت.

اره مکلفيت نلري ، خودنارينه برخه د نفقي او د کورني مصارفو په لاره کي مصرفيري ، تاسوته به يو مثال ذكر کرم : يو پلار وفات شو او ورڅخه يو زوي او يوه لور پاته شوه او شپږ لکه افغانی هم ورڅخه ميراث شوي ، خلور لکه افغانی د زوي او دولکه افغانی د لور شوي ، زوي واده کوي د توی او واده کولو مراسموکې يې ټولی پيسى مصرف شوي ، خو نجلۍ ميره کوي ، مهر هم اخلي او نقفه يې هم په ميره باندي ده ، نو دا هیڅ مصرف نلري .

۵- د وصیت حق :

د بسخو د حقوقونه يو دادی چې کولاني شي د نارينه ؤ په خير وصیت وکړي ، د بل چا وصی شي او یا یې په ګته وصیت تر سره شي پدې اړوند د نارينه او بسخي تر منځ هیڅ تفاوت نشه.

٦- د نفقي حق :

يو له ديرو مهمو حقوقو خخه چي اسلام بسخو ته په
نظر کي نیولی د هغې د نفقي حق دی چي د يوه
تكليف په توګه يې د ناريئه و په غاره اينسي ده قرآن
کريم فرمایي : (وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) .^١

او په هغه چاچي زوي ورته زېږيدلى (پلار) باندي
لارمه دا چي دمور خوراك او پوبناك يې په بنه توګه
ورکري او هيڅوک له خپل توان نه زيات مکلف
ندی).

همدارنگه بل آيت پدی اړوند دارنگه صراحت لري :
(الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتُ حَافِظَاتُ لِلنَّعِيبِ
بِمَا حَفِظَ اللَّهُ).^٢

^١- د البقرې سourt ٢٣٣ آيت.

^٢- د النساء سourt ٣٤ آيت.

ڇباره : نارينه د بسخو سرپرست او ساتونونکي دي د هغه فضيلت په خاطر چي الله حينو ته پرهينو نورو ورکري او دهغه انفاق په خاطر چي له خپلو مالونه خخه يبي د بسخو په اره کوي ، او صالحى بسخي هغه بسخي دي چي متواضعه وي او په غياب کي دخپل ميره هغه اسرار او حقوق چي الله ورته لازم کري ، ساتنه کوي . علامه طباطبائي د دغه آيت په تفسير کي ((قييم)) د ارنگه معنى کوي : قيم هغه کس دی چي دبل د مصارفو مسئوليت لري او په هغه باندي انفاق کوي او ((قوامون)) د مبالغي صيغه ده د ((بما انفقوا)) خخه هدف په آيت شريف کي انفاق ، مهريه او د بسخو نفقة ده .

٧- دمهر حق:

د مهر يا مهربي کلمه عيناً په قران کريم کي نده ذكر شوي او دهغي په ئاي (صداق) د صاد په فتحه يا کسره سره استعمال شوي او صداع هغه مال ته ويل کېري چي نارينه يى د ازدواج عقد

پرمهاں بنخی ته ورکوي د سورت نسا په خلورم
آيت کي راغلي : (وآتوا النساء صدقاتهن نحلة).^۱

ڇباره : او ورکري بنخوته ددوی مهرونه د ڏالي په
توگه ، هغه مهم تکي چي د دغه مبارڪ آيت نه
استنباطيوري :

۱ - مهريه (صدق) د نارينه ربستني علاقه د
بنخی په وراندي بنبي ، حکه صداق د صدق
له مادي نه اخستل شوي .

۲ - د (هن) ضمير په ترلو سره دا جوتسوي چي
مهر خپله په بنخه پوري تراولري ، نه پلار ، مور
او ورور او مهريه د پلار لپاره د لور د لويو په
مقابل کي مزدوری نه گنيل کېري .

۳ - د (نحلة) کلمه چي په آيت کي ذكر شوه ، د
انکته روښانه کوي چي مهريه پرته له ڏالي ،
ورکري او عطيي نه بل مفهوم نلري او پدي سره

^۱ - د النساء سورت ۴ آيت .

هغه گومان ردوی چې مهریه د نجلی، قیمت دی
! البتہ مهریه او بد بحث لري چې زموږ له
موضوع وتلى.

۸- د تعلیم او تحصیل حق :

د اسلام له نظره بنوونه او روزنه د انسان معنوی
کمال او الهی قرب ته یې رسیدل دي او پدې اړه د
نارینه او بنځی تر منځ هیڅ توپیر نشته د اسلام ستر
پیغمبر صلی اللہ علیه وسلم فرمایي (طلب العلم
فریضة علی کل مسلم).^۱

ژباره: د علم حاصلول په هر مسلمان نارینه او
بنځینه باندې فرض دي .

له بده مرغه زموږ په هیواد کې یوه ستونزه داده چې
په ئینو ځایونو کې د نجونو د زده کړې مخه نیسو
او د اسلام د دومره ستر پیغام نه سترګې پتھوو ،
پداسي حال کې چې د یوې ټولنې د پرمختګ بنسټ

^۱- سنن ابن ماجه حدیث: ۲۲۴.

، بسوونه او روزنه ده ، که چېرى د نجونو او بسخو
بسوونې او روزني ته چې زموږ نيمایي ټولنه
تشکېلوی ، همت ونکړو ، خرنګه به وکولای شو چې
يو پرمختللي ، متمدن او صنعتي هيواد ولرو؟!

۹- د تاکلو حق :

د احق سیاسي اړخ پوری تراو لري او همدارنګه
کېدای شي د بسخو د ژوند تاکلو او د شریک ژوند
انتخاب موضوع ته شامل شي د یوې بسخې لپاره تر
ټولو مهم او برخليک ټاکونکې انتخاب هماگه د
میره انتخاب او تاکل دي چې له بدہ مرغه زموږ په
هيواد کې اکثراً دغه کارد والدینو لخواته ترسره
کېږي او پخیله نجوني پدغه کارکې نه پونستل
کېږي ، په بسکاره سره بايد ووايو چې زیات جرایم
لكه له کوره تیبنته ، جنسی جرمونه ، ئان وژنه ،
دبل چاوژنه ، په کورکې د مور لخوا د اولادنو وهل
ټکول ، طلاق او ... دجيري ودونو او یا مخکې له
وخته و دونو څخه را پیداکېږي ، نو خکه دغه

موضوع ته پاملننه کولای شي په هیواد کې زیاتې ټولنیزې ستونزې حل کړي ، د افغانستان مدنې قانون چې له اسلامي فقهی نه اخستل شوي په (٧٠) ماده دواهه موضوع کې وايي: ((د ازدواج اهلیت هغه وخت بشپړېږي چې ذکور ۱۸ او اناث ۱۶ کلنۍ پوره کړي وي)) نو د نجونو او بنحو لپاره یو له مهمو حقوقو خڅه د خپل میره د انتساب حق دی چې په آزادی او خپل واک سره یې وټاکي ، خو له بدہ مرغه پدې اړه ډیر مشکل لرو ، په ځینو ځایونو کې ناوره دودونه و جودلري چې غواړي د یوې بنځې په قرباني کولو او ده ګې د احساساتو ، عاطفي ، شخصیت او راتلونکې ژوند تر پښولاندې کولو سره ، د وزلو او جنګونو لړي ته پرې د پای تکې کېږدي همداسي دی په زور سره واده کول او یا بدل کول چې پکې د نجونو رضایت ته پاملننه نه کېږي ، پداسي حال کې چې د رسول الله صلی اللہ علیه وسلم په مبارک سیرت کې د نجونو او بنحو دغه حق کاملاً مراعات کېده او د رسول الله لورانو

هم پخپله خوبنې او رضایت سره واده کړیدی ، بدہ
به نه وي چې د بسخو بد ورکولو ناوره دود په اړه يو
څه تم شو.

د بسخو په بدوي ورکول:

په بدوي ورکول د افغانستان په ځینو سیموکې يو
پخوانۍ دود دی چې لانراوسه هم معمول دی او
عادتا د کورنيو او یا د دوو قبیلو د جنجالونو د حل
او فصل کولو په موخه کارول کېږي یوه نجلی د
متجاوز یا قاتل له کورنۍ یا قبیلی لخوا متضرر
لوري ته ورکول کېږي څو قناعت یې حاصل او د نور
قتل او جنجال مخه ونیول شی ، بې له شکه دارنګه
د تاوتر یخوالی کارونه او د اسلام ضد عملونه چې
د نجونو او بسخو په برخليک لوبي کېږي د اسلامي
شريعت او هيوا د نافذه قوانينو له مخې مردود
دي ، دوو دليلونو ته اشاره کوو:

- ۱ - قران کريم فرمایي : (ولا تزوروا وازرة وزر أخرى).^۱
ژباره : هيٺوک دبل چا د گناه پیتهي پخپله او به نه
ورېي) نو بنا پردي دغه نجلی خه گناه لري چې دبل
چا د جنایت قرباني شي ؟
- ۲ - په بدوكې دورکولو عنونه کې اجبار او اکراه هم
شتون لري ، بسخه د خپل رغبت او خوبني پرته د بل
چا د جنایت قرباني و گرزي او دغه نکاح له بنسټه
باطله دی ، ئکه دا ناوره عمل او حرام کاردي او
باید د زوج او میره د تاکلو حق په پوره آزادی سره
بسخو ته ورکړل شي .^۲

^۱- د الاسراء سورت ۱۵ آيت.

^۲- د (اضرار عرف و عنونه ناپسند از نظر قانون و شريعت اسلامي، ص ۲۶) كتاب خخه.

۱۰- سیاسی او تولنیز حقوق :

بىخە د ظريف ، آرام ورکۈونكى اوپاڭ موجود پە توگە ، دمور ، خور ، لور او ماندىنى پە بىنە د تولنى پە بشىپتىيا كې رول لرى ، كە چېرى خېل ارزىبت ونە پىيىنى او يَا تولنە يې د موھبەت خە محرومە وي ، نو دەھىپە تولنى انھاطاڭ او زواڭلى حىمى دى ، بىخە او نارىنە د حقوقو او وجايىبو او وظايفو پە تىرسە كولو كې سە برابر دى ، الله تعالى فرمائىي : (وَلَا تَتَمَنَّوْ مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا)^۱

ڇىپارە : حىنۇ تە چې الله جىلالە خە فضىلت ورکىرى دەھىغە تىمە مە كوى د نارىنە ولپارە هەنە خە دى چې پلاس يې راوري او د بىخۇ لپارە بىرخە دەھىغۇ دە چې لاستە يې راوري او د الله نە وغوارى چې لە

^۱- د النساء سورت ۳۲ آيت.

خپل فضل او کرم نه يې درکړي ، يقينا الله تعالى په
هر خه پوه او خبر دی .

نو پدي سره اسلام د بسخو لپاره ټول اجتماعي ،
سياسي ، حقوق په رسميت پېژني چې يو له دغو
مسئلو څخه د بيعت موضوع ده او نن سبا په حق
راي سره تعبيريږي ، يو ځل د هجرت په شپږم کامل د
حدېبې سولي پرمهال ، یو ځل د مکې فتحي پر مهال
په مکه کې ترسره شول ، بسخو دنارينه و سره څنګ
پر څنګ په هغه سياسي او الهى تروون کې ګډون
وکړ ، رسول الله صلی الله علیه وسلم کله چې
د بسخونه بيعت و اخست اعلان يې وکړ ، دوی د
ټولني د اصلي عناصر او بنسټيزو اركانو څخه دی
او کولاني شي د ټولني په برخليک کې يقين
تاکوونکې ونده ولري .^۱

^۱- د جايگاه حقوق زن، در قوانین جمهوری اسلامی افغانستان،
مجموعه مقالات، همايش زنان در افغانستان از کبري گوهري ج ۳ ص
۲۵۸) کتاب څخه.

د بسخو د حقوقو په اړه ستونزی:

- ۱- مختلف تاوتریخوالی : لکه ، فزيکي ، روانی ، اقتصادي ، جنسی ، تولنيز ، صحی او روغتیایی تاوتریخوالی.
- ۲- مخکې له وخته ودونه .
- ۳- په زوره ودونه .
- ۴- په کورنيو او قبليوی منازعاتو کې دنجونو په بدرو کې ورکول
- ۵- د تحصيل او تعليم څخه د نجونو محرومیت
- ۶- د مالکېت او میراث حق څخه د بسخو محرومیت
- ۷- د کاري فرصتونو څخه یې محرومیت
- ۸- بسخو ته په منفي او تبعيض سترګه کتل

د حل لاري:

- ۱- د ټولنې فرهنگ تغيير او د اسلام واقعي
احکام بيان شي.
- ۲- د هرهول تاوتریخوالی سره مبارزه وشي ،
خاصتناً علمای کرام پدې اړه پاملنې وکړي.
- ۳- اجباري او د ختنه مخکي و دونه ممنوع
شي.
- ۴- د بسخو بښونې او تحصيل ته زياته پاملنې
وشي.
- ۵- د بسخو شرعی او اسلامي حقوق دي رعایت
شي.

پايله :

د اسلام مبارک دين هير بسکلي حقوق بسخو ته
ورکري ، دا موږ یو چې د اسلام ناوره تفسير مو
کړيدی او د قران په لارښوونو عمل نه کوو ، شاعر
وايى:

(اسلام به ذات خود ندار د عيبي)

هر عيبي که است در مسلماني ماست)

يعنى اسلام پخپله هیڅ عیب نلري هر عیب چې دی
زموږ په مسلماني کې دی او تر هغه چې دغه حقوق
ونه پیژنو او افغانی بسخې ته په حرمت او حق قايل
نشو نو زموږ د ټولني ستونزې به حل نشي.